

РЕШЕНИЕ

№ 6093

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Мария Шишкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10022** по описа за **2025** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ срещу Решение № 1953 от 29.05.2025 г. г., постановено по НАХД № 4529 /2025, 109 – ти състав на Софийски районен съд /СРС/. С решението е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН] на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на „Гери Транс“ЕООД на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за неправилност на решението на СРС като постановено в нарушение на материалния закон. Посочва, че чл. 179, ал.3б ЗДвП следва да се тълкува не буквално, а систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на реда за установяване и санкциониране на нарушенията, свързани с незаплащане на дължимите пътни такси, като чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП относно издаването на електронен фиш за нарушенията по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към който препраща чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, чл. 187а ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. Прави преглед и излага съображения във връзка с измененията на правната уредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, както и мотивите към

законопроектите във връзка с тях относно възможността за установяване на някои видове административни нарушения и ангажиране на административно-наказателна отговорност за тях по опростена процедура, която се основава на установяване и заснемане от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата - чрез издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител. Посочва, че нарушението е надлежно установено, като е използван точно регламентираният в специалния закон доказателствен способ, а именно - съставяне на доклад от поддържаната от АПИ Електронна система за събиране на пътни такси. Твърди, че не са представени доказателства, които да оборят презумптивната доказателствена стойност на този доклад. Моли въззивното решение да бъде отменено.

Ответникът – „Гери Транс“ ЕООД, в отговор на касационната жалба, депозиран по делото на 17.09.2025 г. чрез адв. Л. и допълнително становище по делото, моли въззивното решение да бъде оставено в сила, тъй като законът не предвижда възможност за издаване на ЕФ за нарушение като процесното. С изменението на ЗДвП, направено с ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г. е въведена възможността за санкциониране за извършени нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП посредством издаване на електронен фиш. Тази законодателна промяна обаче има действие занапред, а по отношение на оспорвания административен акт се запазва действащата към момента на издаването му нормативна уредба, доколкото законодателят не е придал изрично обратно действие на нормата. Акцентира, че СРС правилно преценил, че до влизане на електронния фиш е влязла в сила разпоредба, предвиждаща по- благоприятно правило за поведение, като от 01.01.2024 г. разпоредбата на чл. 10б, ал.7 ЗП премахва наличието на административно нарушение и електронният фиш се явява издаден в нарушение на закона, доколкото на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати доброволно дължимата такса в 14-дневен срок. Не е спазено изискването на чл. 2, §7 Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно задълженията на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяната на Решение 2009/750/ЕО. Не е спазен принципът на пропорционалност. Освен това санкцията във фиксиран размер пречатства преценката за пропорционалност. Претендира разноси по списък. Изложените доводи и аргументи се поддържат в молба от 03.11.2025г. Подробни съображения излага в писмена защита по съществуващото на спора.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 12.04.2022 г. в 16.44 часа пътно превозно средство, представляващо товарен автомобил товарен автомобил „Волво ФХ 62 Р“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 26100, брой оси 3, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, със собственик/ползвател „Г.Т.“ ЕООД, представлявано от В.В.Й., в [община], се движил по път А-6 км 60+705, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса п по чл. 10, ал. 1 , т.2 от Закона за пътищата, тъй като за същото има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената.

Нарушението е установено с устройство №10192, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10,ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 60+705, поради което и на основание чл.187а,ал.2,т.3, вр. чл.179,ал.3б от Закона за движение по пътищата с обжалвания електронен фиш на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева /като е посочена Банка /БНБ/, банков код и банкова сметка за заплащане на глобата/, и е вписано, че независимо от това се дължи и заплащане на съответната такса по чл.10б,ал.5 от Закона за пътищата, съобразно категорията на ППС в размер на 133,00 лева. С оглед идентифициране субекта на отговорност, електронната система за събиране на пътни такси генерира автоматично данни за собственици и притежатели на ППС, вследствие на което било установено, че собственик и ползвател на заснетото превозно средство е дружеството „Гери Транс“ЕООД. Поради това на юридическото лице бил съставен процесният Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, с който на „Гери Транс“ЕООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. За да отмени електронния фиш, СРС е приел, че липсва изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност да бъде съставен ел. фиш за нарушение по чл.179, ал.3а от ЗДвП към датата на издаване на електронния фиш, както и че в случая приложение намира Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., като на касатора е следвало да бъде предоставена възможност да заплати доброволно тол таксата.

Пред настоящата инстанция е представена разпечатка от дружеството, предоставило бордовото устройство на процесното ППС по договор № 3542446, от която е видно, че на 12.04.2022г. във времеви период от 16,40 до 16,44ч. „Гери Транс“ЕООД не е доплатило дължимата такса от 0,28лв. за ремаркетото от 2 оси. През останалата част от маршрута, изминат същия ден, ППС е заплатило дължимата такса за състав от общо 5 оси.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че решението е правилно като краен резултат, макар и с различни мотиви. Съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба. Съдът не споделя мотивите на СРС, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП (в редакцията към 17.08.20021 г.) е установена правната възможност за издаване на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП нарушение по посочените в разпоредбата нарушения. Действително, както е констатирала и въззивната инстанция, разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП в редакцията ѝ приета с ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г., актуална към момента на издаване на електронния фиш, препраща само към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, без да съдържа такова по отношение на приложимата в случая хипотеза на нарушение по чл. 179, ал.3а ЗДвП. Това обаче не е единствената разпоредба на ЗДвП, която регулира административно наказателната дейност във връзка със санкционирането на нарушения за незаплащане на пътни такси по ЗП с издаване на електронен фиш, поради което и не следва

изводът на съда за неприложимост на този ред да почива единствено върху нейния анализ. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е предвидена възможността нарушения по чл. 179, ал. 3-Зв от ЗДвП да се установяват и санкционират с електронни фишове. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, която предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-Зв, както и тази на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в което изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-Зв". Тази възможност е залегнала и в разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал.5 от ЗДвП. С посочените норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ППС, при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3-Зв от ЗДвП, да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответната декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш. Не на последно място приложимостта на реда за ангажиране на административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал.3б е нормативно установен и в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП. В обобщение, съдът приема, че електронният фиш е издаден от компетентен орган и ЗДвП в редакцията му, приложима към датата на извършване на нарушението – 04.04.2023г., допуска за нарушения по чл. 179, ал. 3а ЗДвП, установени и заснети от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, да бъде издаден електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушителя за налагане на имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 5 ЗДвП.

Нито в жалбата пред СРС, нито в писмените си бележки пред настоящата инстанция касаторът оспорва факта на извършване на нарушението. Съдът намира същото за безспорно доказано предвид представената по делото таблица с получени и платени тол декларации за датата и часа на нарушението, в която са налице данни за подадени декларации за деня на 12.04.2022 г., в който е извършено нарушението. Таблицата се потвърждава и от представената от „Гери Транс“ ЕООД справка пред касационната инстанция. Както е посочено в електронния фиш в случая не е платена дължимата такса частично, доколкото е декларирано преминаването през съответния сегмент на платената пътна мрежа, но е платена по – малка категория от платената. В случая обаче в електронния фиш е посочен размерът на цялата дължима такса с оглед презумпцията по чл.10б, ал.5 от ЗП, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай собственикът или ползвателят заплаща максимална такса, определена в тарифата по чл. 10, ал. 6. Предвид факта, че през останалата част от маршрута, изминат на 12.04.2022г. от ППС дължимите такси са били платени за състав от 5 оси, както и че става въпрос за кратък пътен участък, в който това задължение не е изпълнено, съдът намира, че при спазване на принципа за пропорционалност при налагане на глобата, съобразно критериите, въведени с решение на СЕС от 21.11.2024г. по дело № С-61/2023г., е налице маловажен случай на нарушение. Поради това оспореният електронен фиш следва да бъде отменен. Това не променя факта на извършване на нарушението, нито отменя дължимостта на таксата, посочена в електронния фиш, при липса на данни за оспорването ѝ. Маловажността на нарушението води до изключване на административно-наказателната отговорност предвид незначителността на вредните последици от нарушението, което представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от същия вид.

С оглед изложеното, макар и с различни мотиви, като е отменил процесният ЕФ, районният съд е постановил правилно решение, което като валидно и допустимо следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора на ответника се дължат разноски за тази инстанция в размер на 650лв.

или 332,34 евро адвокатско възнаграждение, платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 29. Освен това ответникът претендира и възнаграждение за процесуално представителство в осз на 07.12.2023г. по НАХД № 3752/2023г. по описа на СРС, 20 с-в в размер на 250лв. или 127, 82 евро. В кориците на посоченото дело се откриват два договора за правна помощ – един от 05.05.2023г. с предмет процесуално представителство на стойност 720лв. и един от 22.11.2023г. с предмет процесуално представителство в осз на 07.12.2023г. на стойност 250лв. С решение № 3318 от 14.07.2024г. СРС, 20-ти с-в е приел, че претенцията от 720лв. е несъразмерна с фактическата и правна сложност на делото и е уважил същата до размера от 600лв., които е присъдил на „Гери Транс“ ЕООД. Това решение е отменено с решение № 10187 от 24.03.2025. на XXVI кас.състав на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. При новото разглеждане на делото пред СРС, 109 с-в, е депозиран списък на разноските на л.33, в който посочените 250лв. не са претендирани. С процесното Решение № 1953 от 29.05.2025 г. г., постановено по НАХД № 4529 /2025, 109 – ти състав на Софийски районен съд, съдът е присъдил всички претендирани от дружеството разноски в списъка, макар и в намален размер, като е уважил направеното възражение за прекомерност. Посочените 250лв. като невключени в списъка не са присъдени. Съдът намира, че същите не могат да бъдат присъдени и с настоящото решение, тъй като съгласно чл. 63д, ал.1 от ЗАНН разноските се присъждат по реда на АПК. Съгласно чл. 80 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. В случая посоченото адвокатско възнаграждение от 250лв. не е включено в списъка на разноските. С претендирането му пред настоящата инстанция практически се иска изменение на процесното решение в частта за разноските, което е неоснователно – от една страна, защото тези разноски се претендират след приключване на последното заседание пред СРС по НАХД 4529/2025г., и от друга – защото искането за присъждането им е направено след изтичане на срока по чл. 176а от АПК. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1953 от 29.05.2025 г. г., постановено по НАХД № 4529 /2025, 109 – ти състав на Софийски районен съд.
ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Гери Транс“ ЕООД сумата от 332,34 евро разноски за касационната инстанция.
ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Гери Транс“ ЕООД за присъждане на 250 лв. или 127, 82 евро за процесуално представителство в осз на 07.12.2023г. по НАХД № 3752/2023г. по описа на СРС, 20 с-в.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

